

Tuần Báo Vô Vi

8 tháng 4 năm 2012

Số 76

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Hướng Tâm
- Sinh Hoạt Bạn Đạo
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hàng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Bé nói ở trên đời này vạn sự đều không tại sao ?
- 2) Mọi người đang ao ước được trở về xứ sở phải làm sao ?
- 3) Sự tiến hóa của mặt đất có giới hạn không ?
- 4) Cuộc sống của Bé như một giấc mộng. Hôm nay Bé lại được sống trong một khung cảnh thiên nhiên yên ổn, Bé nghĩ sao về việc này ?
- 5) Hôm nay Bé lại phải dời chỗ trở về chỗ cũ, Bé có mất ngủ không ?
- 6) Người tu có cần theo dõi sự tiến bộ của vật chất hay không ?
- 7) Cơ duyên là sao ?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Ngày 30 tháng 8 năm 1993 1) Hỏi : Bé nói ở trên đời này vạn sự đều không tại sao? Đáp : Thưa, cuối cùng mọi sự việc trên trần gian này lâu dần sẽ không còn nữa. Người thì phải chết, vật thể thì phải tiêu tan, mỗi mỗi cũng phải trở về không, nhiên hậu mới hội nhập được vào vũ trụ quang mà tiến hóa, nguyên lý vẫn tồn tại và không bao giờ bị thiêu hủy khi nó đạt được ánh sáng trong nội tâm. Ngược lại rờ được, mó được, dần dần cũng sẽ bị luật đào thải và tiêu tan. Kệ: Biết tu chẳng có bàng hoàng động Khai triển tâm linh tiền một vòng Ánh sáng tràn đầy trong nội thức Kiên trì tu học lại càng thông.	Ngày 31 tháng 8 năm 1993 2) Hỏi : Mọi người đang ao ước được trở về xứ sở phải làm sao ? Đáp : Thưa, mọi người ao ước muốn được trở về xứ sở. Trước hết ta phải nghĩ kỹ tại sao ta phải bỏ xứ ra đi, do đâu xảy ra việc này? Có phải do mưu đồ bất chánh của một số người phá hoại, đã tạo nên cuộc li tán đau thương, mưu lợi cho toàn dân, nhưng không đủ trình độ đạo đức, biến thể của nó là hư hoại và bất ổn, không còn nơi dung thân cho những nhơn tài cần thiết. Cũng nhờ cơ hội này mọi người sẽ thức tâm nhiều hơn, khi trở về sẽ phát tâm thật sự đóng góp nhiều. Người chơn tu lại thấy rõ luật Trời an bài rất tinh vi, đem nhơn loại từ Bến Mê về Bến Giác. Qua cơn khảo đảo ai ai cũng muốn tự tu để khôi phục lại nền tảng đạo đức. Cho nên Bé thường nhắc: “Sai một li đi một dặm”, chạy tông chạy tộc rồi cũng về không, bỏ xác ở xứ người gieo khổ nạn. Kệ: Nhìn cảnh đau thương tự thức hồn Tu tâm dưỡng tánh tự mình ôn Hành trình bớt động tâm tiến hóa Giải ác phá mê cứu giúp hồn.
Ngày 1 tháng 9 năm 1993 3) Hỏi : Sự tiến hóa của mặt đất có giới hạn không ? Đáp : Thưa, sự tiến hóa của mặt đất theo sự quy định của âm dương sanh khắc mà tiến hóa theo giờ giấc và năm tháng. Ngược lại, người tu thiền thì có cơ hội tiến hóa kịp kì hơn người không tu vì chần động khai triển của phần hồn đối với người tu thực hành phù hợp và hòa tan với điển giới mà tiến hóa, lúc nào cũng hợp thời và văn minh hơn người không thực hành, đêm đêm tu học, ngày ngày sám hối thì ánh sáng tâm linh lại được khôi phục. Kệ: Trì tâm tu học sống vui hòa Điển giới chơn tâm chẳng còn xa Lập hạnh cứu đời tâm tự thức Vui hành thanh tịnh sống gần xa.	Ngày 2 tháng 9 năm 1993 4) Hỏi : Cuộc sống của Bé như một giấc mộng. Hôm nay Bé lại được sống trong một khung cảnh thiên nhiên yên ổn, Bé nghĩ sao về việc này ? Đáp : Thưa, sự bất ngờ là sự thật mà Bé được hưởng là thanh tịnh. Bé không có cơ hội nào quên được đại bi thanh tịnh đã và đang ban chiếu cho Bé mọi việc làm hướng về thanh tịnh. Đời đạo song tu thật là huyền diệu, trì tâm hướng thượng, nơi nào cũng do đại bi chuyển hóa, càng hiểu được lại càng nhớ đến biển yêu đại bi của Trời Phật. Kệ: Thương yêu sâu rộng thức hòa đồng Phân giải trọn lành chẳng ước mong Phát triển chơn hồn tâm tự thức Vui hành tâm giải chẳng còn mong.

<i>Ngày 3 tháng 9 năm 1993</i> 5) Hỏi : Hôm nay Bé lại phải dời chỗ trở về chỗ cũ, Bé có mất ngủ không ? Đáp : Thưa, Bé không có bị mất ngủ. Ngủ nhiều ít cũng xong, dậy sớm hay trễ cũng đều có nhắm mắt nghỉ ngơi vài tiếng đồng hồ là đủ rồi. Bé cảm thấy lúc nào tâm của Bé cũng thức cả, rất dễ phục vụ theo nhu cầu cần thiết. Kệ: Ra đi là việc cần làm trước Dù khó bao nhiêu cũng phải theo Trời Phật ban ơn nay chấp nhận Muôn chiều phát triển phải chiều theo.	<i>Ngày 4 tháng 9 năm 1993</i> 6) Hỏi : Người tu có cần theo dõi sự tiến bộ của vật chất hay không ? Đáp : Thưa, đời đạo song tu thì phải cần theo dõi sự kết hợp vật chất tiến hóa thì mới có cơ hội nhìn lại sự quân bình chính mình đã và đang đi đến đâu, nhiên hậu mới phát triển được thức hòa đồng. Cuộc sống đời đạo rõ rệt, cuối cùng cũng phải hợp nhất, điện năng tâm thức diu tiến vạn linh tùy theo cơ duyên tiến hóa.
<i>Ngày 4 tháng 9 năm 1993</i> 7) Hỏi : Cơ duyên là sao ? Đáp : Thưa, cơ duyên là từ cái không cảm thức cái có, từ cái có tiến hóa tới cái không. Hai bên dẫn tiến và quang chiếu lẫn nhau, phối hợp thành nguyên lí vô sanh, cứ vậy mà tiến tới sự tốt đẹp và tròn trịa thanh nhẹ vô cùng. Kệ: Tròn vo nguyên lí hai chiều tiến Thanh nhẹ vô cùng tự tiến xuyên Lực học ban thức khai trí đạo Đường đi mở rộng cảm giao liền.	

Luận Đạo II (tiếp theo)

...

Bạn đạo: Cái thể xác mình vẫn là còn. Nhưng mà cái linh hồn nó thay đổi.

Thầy: Nó thay đổi.

Bạn đạo: Cái thể xác nó là tạm bợ.

Thầy: Thành ra về không biết cái vụ bán thịt heo đó không biết nữa. Cho nên, ở Việt Nam nó nhiều lắm cái chuyện mà anh nói hay là bên Tây nó đang này kia, kia nọ, chuyện tầm thường ở Việt Nam rất nhiều, tại mình không có gom góp. Sau cái giải phóng này, nó có nhiều cái chuyện lạ kỳ mà báo chí nó không cho đăng.

Bạn đạo: Mà có đăng đi nữa thì là chính phủ bảo là phao tin đồn nhảm.

Thầy: Cũng như tôi ở Vĩnh Trạch người ta cho tôi coi. Bà con của cái chị ở gần cái xóm tôi, tôi ở, chị tới chị nói: Bà con để đứa nhỏ có chút xíu nằm đó. Thằng anh nó đi ngang thấy mất thằng nhỏ như người lớn vậy, dòm nó. Thằng kia nó cũng trực dòm, dòm một hồi mặt thằng đó nó hồng hào lên nó nói mấy câu “Quốc thái dân an”. Anh nó mất hồn “Trời ơi! Mày chưa biết ăn sao mày biết nói” tri hô lên cả làng xóm tới bao vây. Ai cũng vô dòm thằng nhỏ, mà thằng nhỏ bây giờ nó khác rồi. Cái giờ ăn, giờ ngủ như người lớn, không đúng giờ không ăn, mà ăn nghiêm chỉnh như người lớn. Con nít làm vậy đâu có được. Mà nó chỉ có nói mấy câu “Quốc thái dân an” tới bây giờ không có nói nữa. Bây giờ, mẹ nó phải đem dầu chồ khác đông người ta tới. Cái đó là một trong nhiều việc đã xảy ra.

Bạn đạo: Thừa Thầy, còn cái vụ mà Đức Mẹ Fatima ở cầu Bình Triệu.

Thầy: Có khóc, có, có, cái đó đông lắm, đông người ta đi lắm.

Bạn đạo: Lúc bấy giờ thầy có ở nhà, đã xảy ra sau '75.

Thầy: Sau giải phóng.

Bạn đạo: Thì cái chuyện đó có không?

Thầy: Có sự thật, đông lắm. Rồi có một cái kia Đức Mẹ, xác đàn ông mà Mẹ khóc ngày khóc đêm ngồi ngoài đồng, ngoài ruộng phơi nắng mưa cũng ngồi đó không có vô nhà. Cái viện đó mồ côi nuôi con nít, bây giờ cộng sản cũng chiếm đóng nhưng mà chưa thấy làm gì cũng vẫn để nuôi. Rồi thấy Mẹ

cũng ngồi khóc, khóc hoài thôi hà, khóc ngày khóc đêm, ngồi khóc, ngồi ngoài đồng trống, không có vô nhà mà xác đàn ông, ngồi chứ không được nằm, ngồi gục đầu đó khóc.

Bạn đạo: Kính thưa Thầy những chuyện xảy ra như thế tuy rằng Đức Mẹ Fatima, rồi xác Mẹ là đàn ông thì ra cái chuyện mà các Ngài xuống là có vẻ bị quan chứ không có...

Thầy: Khóc để cảm động người ta để cho người ta tu. Bị quan là linh căn xuống thế gian sa mê trần tục không biết tu hành là cái gì nhưng mà hướng về xác phàm không hà. Cho nên Ngài khóc để cảm động lòng người.

Bạn đạo: Đây là Thầy nghĩ nói có cái tâm mức nhân loại, cao rộng hơn, có thể nghĩ là Đức Mẹ Fatima chẳng hạn khóc ròng vì thương cái người Việt Nam.

Thầy: Cảm động lòng người, cảm động người Việt Nam để cho nó tu càng sớm càng tốt. Bởi vì cái thiên cơ này chỉ có người tu mới xây dựng trở lại được. Nếu mà không tu thì cái sự sát phạt phải gia tăng cường độ.

Bạn đạo: Kính thưa Thầy, nếu mà Thầy nói rằng để cảm động người Việt Nam tức là người Việt Nam ở phía Nam tội lỗi nhiều. Cho nên có thể cảm động.

Thầy: Người Việt Nam ở xứ Nam thiếu tu, dễ dạy tu.

Bạn đạo: Cái lời Thầy nói cho phải nhưng mà nếu nói về chuyện so sánh giữa Nam và Bắc thì ngoài Bắc không có tu, trong Nam thiếu tu.

Thầy: Phải rồi. Ngoài Bắc là thuộc về phần hồn con thú lên đầu thai kỳ này rất nhiều.

Bạn đạo: Có thể Thầy lại nói rằng là vì trong Nam thiếu tu cho nên các Ngài mới hiện xuống nhưng mà nếu so với ngoài Bắc thì ngoài Bắc không có tu. Thì tại làm sao các Ngài không có hiện xuống.

Thầy: Bởi vì nó là con thú lên nhiều hơn, nó không có tâm linh. Cho nên kỳ này Ngài mới dọn một số ở ngoài Bắc vô, người nào mà có tâm linh mà vô đây ngộ đạo có thể giáo dục nó được. Chớ nhiều người vô miền Nam cái xin đi tu hà. Người ta vô chùa người ta làm cái gì bất cứ mọi giá người ta đi tu.

Bạn đạo: Thầy nói vậy là con thú lên làm người nghĩa là một đa số những cái người ngoài Bắc tức là mang cái phần hồn của thú thành ra nó độc ác quá.

Thầy: Độc ác. Những người được vô trong Nam rồi thì nó khác cũng là người Bắc nhưng mà nó vô trong Nam rồi nó khác, nó đổi hết.

Bạn đạo: Thì nó đã đi vào được thì dịp may để nó nhìn thấy..

Thầy: Thì cái tâm linh nó mở rồi. Một số người hiện tại ở ngoài Bắc nói gì nó không hiểu đâu. Nó khó hiểu lắm, nó không hiểu, không biết cái tu là cái gì.

Bạn đạo: Thì tại sao các Ngài không vào những cái chỗ ấy để mà.. Nếu mà nói chuyện tương đối thì người ngoài Bắc nên cần phải giác ngộ hơn người trong Nam. Dù sao đi nữa người trong Nam còn chỉ có thiếu tu thôi chứ ngoài Bắc không có tu thì cái dân ngoài Bắc cần phải tu, cần phải huấn luyện để mà tu nhiều hơn là con người miền Nam.

Thầy: Không, nó chưa có trình độ tu. Cái tu nó chưa có trình độ làm sao dạy nó tu. Nó phải qua một con chết chóc rồi mới tiến tới, mới cảnh giác được chứ bây giờ chưa, ngoài Bắc rất nhiều.

Bạn đạo: Cái gì ai trên thực tế một khi theo cộng sản rồi con mắt nó mù quáng, nó không hiểu một cái gì là lẽ phải. Nó chỉ có một con đường đi cũng như con ngựa mà hai bên nó đeo hai ...

Thầy: Nó mất tâm linh.

Bạn đạo: Nó không hiểu một cái gì hết.

Thầy: Nó mất tâm linh mà anh nói về tâm linh nó không hiểu chứ không phải nó không muốn nghe, nó không hiểu.

Bạn đạo: Nó không thể hiểu nổi.

Thầy: Cho nên trong này miền Nam cũng có những người ở Miền Nam trước kia, bây giờ họ đi ra miền Bắc họ phục vụ nhưng mà những người đó họ có tu cũng gởi một số ra ngoài đó để dạy người ta tu. Chính những người đó có gặp tôi, họ đi chiến đấu ba chục năm rồi nhưng mà tâm họ vẫn tu. Rồi vô họ thấy pháp lý Vô Vi này. Lúc thời chiến ở ngoài Bắc họ đã nhận được cái tài liệu này, người nhà xé từ tấm từ tấm gởi đi khuyến tu. Rồi vô đây thăm tôi, bà ấy nói từ ngày biết được cái pháp này con người y được tráng kiện và y nhắm mắt cũng thấy sáng, thành ra y vô kiến diện thăm tôi và y nguyện sẽ cố gắng cứu đồng bào ngoài đó. Tùy duyên bởi vì y cũng cán bộ cao cấp, cao cấp đối với vùng kinh tế mới đó thôi. Cho nên y có thể phổ biến được, y là người Bạc Liêu nhưng mà ngày nay nói tiếng Bắc được, đi mấy chục năm rồi. (Thầy cười.)

Bạn đạo: Gia đình người Bắc hết.

Thầy: A! Nói tiếng Bắc nhưng mà y tu chứ không phải như những cán bộ khác, thành ra y vô, y xin gặp tôi để nói ít câu trước khi đi về Bắc... Có một phần nào không thể hết thầy được.

Bạn đạo: Nhất thiết thì mãi đời họ vẫn là thú vật. Nếu như thế mãi đời họ vẫn là thú vật.

Thầy: Không. Họ phải qua một cơn đau đớn rồi tâm linh của họ vững lên một chút rồi họ sẽ tiến hóa lên người. Cho nên phải nhiều kiếp, ngày nay mà chúng ta ngồi biết nghe đạo pháp là đã khổ nhiều kiếp trước, trước y chớ không phải mình sung sướng trước y đâu. Mình cũng bị khổ trước y, mà y mới lên y phải chịu khổ giai đoạn này thì qua những giai đoạn sau y được nhẹ nhàng, có chương trình nó phải học vậy. Cũng như anh nói nghĩa là muốn xay cho ra bột trắng phải qua nhiều máy xay, nó bắt buộc phải vậy. Cái đó là định luật không thể nào chối cãi hay là ai giúp cho ai được hết, không được.

Bạn đạo: Cũng như mình có chơi dao thì đứt tay.

Thầy: Ngày nay mình được ngồi đây nhẹ nhàng nói chuyện là mình đã khổ trần ai rồi chớ không phải mình bánh hơn người ta đâu, qua bao nhiêu sự đau khổ.

Bạn đạo: Kính thưa Thầy, những tâm hồn như là thú vật như thế tức là tu ở một mức yếu kém hơn nó mới thành thú vật thì liệu mình có thể giác ngộ những linh hồn thú vật hay không?

Thầy: Có! Nó có những trình độ giác ngộ, lấy chiến tranh để giác ngộ nó.

Bạn đạo: Ví dụ như Thầy chẳng hạn hay những đáng thiêng liêng có thể nào giải đáp hay là diu đất họ vào con đường tự nó đã làm.

Thầy: Nó phải học qua cái khóa đó, dùng chiến tranh để giác ngộ nó. Cho nên chiến tranh đánh ào ào mà người Việt Nam có kẻ bị mà người không, anh thấy không? Chớ không phải người Việt Nam hết thầy bị trong chiến tranh, thầy không? Bây giờ nói chiến tranh ba mươi năm mình cũng có phần tôi là Việt Nam chiến tranh ba mươi năm mà anh dự, anh dự được mấy ngày chiến đấu. Không có! Không có cái phần đó. Còn cái thứ kia trốn đi đâu nó cũng gặp chiến tranh.

Bạn đạo: Tức là những cái tâm hồn hãy còn ở cái mức gọi là thú vật thì tự nhiên nó phải học hỏi lấy. Với lại những kinh nghiệm nó bị hủy diệt xuống làm thú vật, rồi nó sẽ vì những kinh nghiệm đau đớn của nó, nó sẽ tiến dần lên.

Thầy: Nó trưởng thành lên, luôn luôn trưởng thành trong đau đớn, anh thấy không? Con người khôn ở

thể gian trưởng thành trong đau khổ. Nhiều người, ngày nay tôi có sự nghiệp trước kia tôi cũng khổ, cũng đói lên đói xuống. Tôi trưởng thành trong sự đau khổ.

Bạn đạo: Vì thế nó đúng với luật của thiên nhiên. Ví dụ như muốn học, muốn kết quả những công việc gì đã thì phải bao nhiêu lần phải trả chớ không phải tự nhiên mà ra cái mà có thể có kết quả được, trái với luật thiên nhiên.

Thầy: Cho nên, mình hiểu được cái đó thì mỗi thứ đều có sự an bài của nó. Còn cái phần về thiêng

liêng giúp đỡ thì lúc nào cũng giúp đỡ thôi. Mặt Trời rọi cho tất cả đâu phải rọi một căn nhà này bỏ căn nhà kia. Nhưng mà căn nhà này nó không chịu mở cửa sổ ra nó làm sao có mặt Trời. Thì chờ nó thức giấc nó thấy rằng ánh nắng mặt trời là giá trị đối với căn nhà nó thì nó mở ra nó tiếp đón thì trong nháy mắt nó được hưởng sự sung sướng đó.

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy -- Montreal ngày 21/01/1980)

Hướng Tâm

Kính Thông Báo: Xin bạn đạo hướng tâm cầu nguyện cho bác Trần Quang Siêu, bạn đạo tại Thiền đường Linh Tâm, mất trưa ngày 04 tháng 04 năm 2012 (14 tháng 3 năm Nhâm Thìn) tại Calgary, Alberta, Canada, hưởng thọ 89 tuổi, được siêu thăng tịnh độ.

Hội Vô Vi Alberta, Thiền đường Linh Tâm xin chân thành cảm ơn quý bạn đạo.

Sinh Hoạt Bạn Đạo Thế Giới

THƯ CẢM ƠN

(Thông báo hoàn thành công trình sửa chữa Phòng Nam Y- Châm Cứu tại Vườn Thuốc Nam tại ấp Nàng Rền,
TT:Phú Lộc, huyện Thanh Trị, tỉnh Sóc Trăng)

KÍNH GỬI: - Chị Mỹ Kim

- TA

- Bạn đạo Jolicoeur (Montreal)

- Anh Không văn Cúc, chị Trang (Mỹ Quốc)

- Anh Hà ngọc Quang, chị Cổ Thanh Phong (Montréal)

- Hoàng như Vân (Montreal)

- Một bạn đạo ẩn danh // //

- Hai bạn đạo ẩn danh (tại New Mexico - Mỹ quốc)

- Một bạn đạo ẩn danh (tại Biên Hòa – Việt Nam)

- Một số bạn đạo bệnh nhân cao niên (tại Vũng Tàu –Việt Nam)

- Một số bệnh nhân lành bệnh (tại Sài gòn, Sóc Trăng, Bạc Liêu- Việt Nam)

Kính thưa các Bạn,

Phòng Nam Y - Châm Cứu tại vườn thuốc Nam tại ấp Nàng Rền, TT: Phú Lộc, huyện Thanh Trị do tôi điều hành, được Đức Vĩ Kiên ủng hộ, hỗ trợ xây dựng cách đây hơn 10 năm nhằm phục vụ trị bệnh miễn phí cho bệnh nhân nghèo ở các vùng sâu, xa trong khu vực huyện Vĩnh Lợi, Bạc Liêu, huyện Thanh Trị, Ngã Năm Sóc Trăng.

Trong những năm gần đây cơ sở đã hư hỏng, dột nát cần phải sửa chữa, xây dựng lại để phục vụ cho chung và chúng tôi đã có thư ngỏ vào ngày 31 tháng 12 năm 2011.

Trước Tết nguyên đán Nhâm Thìn, Phòng BDKT –Y Học Cổ Truyền và Phòng Nam Y được bạn đạo TA, chị Mỹ Kim và các bạn đạo thiện viện Jolicoeur Canada đã nhanh chóng giúp chúng tôi xây dựng lại toàn bộ hệ thống nước và Phòng BDKT (phòng thiên chung) phía sau và tu bổ toàn bộ Phòng Nam Y phía trước với tổng chi phí cho 2 đợt là 93.035.000\$.

Các bạn đạo nhóm Mỹ Kim - Montreal ủng hộ 900 cad, bạn đạo TA 1.000 usd. Các bạn đạo tại Việt Nam và các bệnh nhân trị bệnh tại cơ sở được lành hay tin cơ sở sửa chữa họ cũng nhiệt tình ủng hộ tạo điều kiện cho chúng tôi hoàn thành nhanh chóng công việc thi công sửa chữa Vườn Thuốc Nam để đưa vào hoạt động theo giấy phép mới 2012 của sở Y Tế.

Tổng số tiền của các bạn ủng hộ vừa đủ chi phí, chúng tôi đã lưu vào sổ công đức từng tên và địa chỉ của các bạn, do có một số bạn và bệnh nhân ẩn danh yêu cầu không nêu tên và số tiền nên chúng tôi không ghi ra đây.

Thành kính cảm ơn trên Thầy Tổ ban phước lành hỗ trợ cho chúng tôi được thành công theo ý nguyện.

Tôi đại diện cho Phòng Nam Y - Châm Cứu cảm ơn tất cả các bạn đạo trong và ngoài nước đã nhiệt tình ủng hộ cho công trình xây dựng tu bổ lại Vườn Thuốc hầu phục vụ nhân đạo từ thiện trên tinh thần phước huệ song tu theo lời dạy của Thầy là tình thương, đạo đức thương yêu và xây dựng.

Sóc Trăng, ngày 03 tháng 04 năm 2012

Lương Y: Trần văn Thanh

Chủ tịch Hội Đồng Y - Hội Châm Cứu huyện Thanh Trị, tỉnh Sóc Trăng

---

Thi Ca của Đức Thầy

Sàigòn, ngày 29 tháng 9 năm 1973

Bộ óc bất thông cảm giác đầy
Đầu thông cảm giác diễn thanh thay
Mỏng hơn giấy kiếng xem thông suốt
Tiến tới giải khuây lại gặp thầy

Tu hành dẫn tiến ngày ngày
Công năng thực hiện chuyển xoay thế tình
Bình tâm tự giác tự minh
Mỏng dày hai lớp chính mình tự khai
Sắc duyên duyên sắc an bài
Tình thương cao đẹp ngày ngày chạy theo
Quá tham nhận thấy mình nghèo
Chạy theo chưa kịp muốn trèo lên cao
Càng tu càng phải tiến vào
Chơn tâm minh định thấp cao dung hòa
Thuyết đi thuyết lại hư tà
Thành tâm liễu giải ta mà tự tu
Thao thao bất diệt vẫn mù
Từ đâu đã đến dự trù đi đâu?
Điều nghiên thực hiện nhiệm mầu
Công năng tu luyện mở đầu khai tâm
Diễn thanh hòa cảm chẳng lầm
Con đường sáng suốt ta tầm ta đi
Chớ nên thuyết chấp tại vì
Duyên này lẽ nọ khó ghi sửa mình
Một khi xuất phát âm thanh
Ngũ hành nhiều động chính mình chấp theo
Lý người thành đạt chẳng nghèo
Tâm ta lộn xộn chạy theo lý người.

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

ĐỊA NGỤC DU KÝ (tiếp theo)
của Thánh Hiền Đường

Dịch Giả *Đào Mộng Nam*
Minh Giải *Lương Sĩ Hằng*

Hồi Năm Mươi Hai (tiếp theo)

ĐẠO TIỂU ĐỊA NGỤC DẦU SÔI TƯỞI THÂN MÌNH

...
ÔNG TÁM GIẢNG:

Chúng ta đọc cho đến đây, tạm ngưng thì đã thấy rõ cũng như mấy cái phim trước cũng vậy. Nhưng mà tại sao những hình phạt nặng nề ở dưới địa ngục như vậy mà người ta không chết, khổ cực như vậy mà không chết. Bây giờ chúng ta mới xét rõ, một câu nói xoay tim các bạn tại thế gian mà các bạn không thấy, cái roi đánh trong tâm óc các bạn mà các bạn không thấy. Một lời nói thôi, chính mình chửi họ phản lại mình, mình đau đớn đâu có phải thịt đau đớn, đâu phải xương đau đớn. Tự nhiên trong óc đau đớn trong tim đau đớn không ngủ được. Cho nên cái đó là một cái roi điển để cảnh cáo tâm thức của bất cứ phần hồn nào. Kỳ thật phần hồn là bất diệt mà nếu chúng ta biết ăn năn sửa đổi và tiến hóa đi lên thì chúng ta có cơ hội giải thoát, thật sự có cơ hội để giải thoát. Tại sao chúng ta đọc Địa Ngục Du Ký để rồi chúng ta chứng minh để giải thoát. Đau chết rồi tại sao hồi sinh lại, thấy chưa? Cái phần chơn giác nó vẫn là chơn giác vì nó hướng về sự ô nhiễm, thì ô nhiễm nó sẽ bị sự kích động của ô nhiễm, đó kêu là đánh đập nó. Cho nên ngày hôm nay, chúng ta là người đang hoang, chúng ta đi ăn cướp của người ta, đi nói xấu người khác, phản trắc đủ chuyện rồi ai lãnh cái đó! Chính mình đánh mình chớ đâu phải địa ngục đánh mình đâu? Nếu các bạn là người đang hoang, tốt hướng thượng, vị tha biết cuộc đời này là tạm chỉ có tha thứ và thương yêu là chánh. Các bạn suốt cả một cuộc đời biết giữ cái tâm thức như vậy thì tới cuối cùng các bạn cũng là giải thoát. Học có bao nhiêu đó thôi! Những thiện nhân học có bao nhiêu đó. Nhịn nhục mới biết tha thứ, còn thiếu nhịn nhục không có tha thứ ai hết, tằm tối! Nhịn nhục tối đa,

chư Thánh, chư Tiên, chư Phật đều nhịn nhục mà thành đạo, chớ không có một vị nào không có nhịn nhục mà thành đạo hết thấy. Đó, như Tôn Ngộ Không có 72 phép màu gặp đầu đánh đó nhưng mà rốt cuộc phải nhịn nhục ở dưới Ngũ Hành Sơn bao nhiêu năm. Mấy trăm năm bị giam ở đó để học cái chữ nhẫn mới thăng hoa đi lên. Ngày nay phần hồn chúng ta đang làm cái gì đây? Cũng đang bị giam ở trong Ngũ Hành Sơn! Kích động và phản động biết bao nhiêu chiều hướng truy kích chúng ta mà do ta khởi. Nếu như ta ác thì chúng ta sẽ ngộ ác, mà ta luôn luôn giữ tịnh thì ta không bao giờ chúng ta ngộ ác, chỉ cảm hóa đối phương mà thôi và không có bị kẹt. Cho nên các bạn đã có duyên lành, may mắn biết cái pháp này để tu và biết cái đường lối làm sao để tự trị, đó là niệm Phật và các bạn biết Soi hồn, biết Pháp Luân, biết Thiền Định là cải tiến nội bộ, trong tâm thức của các bạn, từ trước đi tới thanh. Nhìn nhận ta là trước, nhìn nhận tội lỗi của ta, ta phải sửa chớ không ai sửa. Chính ta sẽ đưa chúng ta tới chỗ thanh thoát và tiến hóa trở về với quân bình sẵn có của chính mình. Các bạn đọc cái phương pháp này các bạn nhận xét rằng từ ngày tôi tu tới bây giờ, tôi biết bao nhiêu sự duyên lành đến với tôi, thậm chí những cuốn sách người ta cũng dày công, người ta cũng bỏ công ra người ta dịch mà trong lúc đó tôi muốn dịch để hiểu cũng không có, nhưng mà tại sao, ai chuyển, ai cho? Do cái công năng công phu tu của chính chúng ta, thì chư Tiên chư Phật mới chuyển độ những người xuống giúp đỡ chúng ta, và cho chúng ta có phương tiện đọc hiểu, minh, sửa, nhưng mà nhiều người còn kỳ thị, cho đó là giả, cho đó là không có sự thật. Cái đó cũng đành đi, tại vì mình chưa thấy nhưng mà bây giờ chúng ta tu rồi bình tĩnh chúng ta xét.Ồ! Tại

sao từ lúc mấy tháng nay tôi tu thấy thanh nhẹ mà bữa nay gặp chút công chuyện mà tôi bị dẫn vật con người thấy đau đớn trong tâm hồn tôi không nói ra được nhưng mà vẫn giày xéo tôi, tại sao? Cái gì giày xéo? Chúng ta thấy luật Trời chưa? Luật Trời không phải là phổ biến, phổ hóa để cho người ta thấy nhưng mà ẩn tàng trong tâm thức của các bạn, càng xuống nữa là địa ngục. Cho nên nhiều người ở thế gian mặt mày đang tươi tắn, buôn bán làm ăn vui vẻ ta đây xung này xung nọ, nhưng mà một ngày nào đó cái mặt tối sầm, ám khí tràn đầy. Cái tội nó là tội gì? Tự nó đầy nó thì cũng như cái nhà các bạn mà khi không đóng cửa kín mít không cho ánh sáng vào để chiếu trong căn nhà thì căn nhà làm sao mà tươi! Phải chính mình làm không? Cho nên chúng ta tu cái phương pháp này là đúng như khoa học huyền bí, nằm ẩn tàng trong tâm thức của chúng ta nếu như chúng ta chịu khai triển, chịu mở, là chúng ta sẽ đi tới, không phải là tự đắc nhưng đương nhiên phải đi tới. Sự quân bình nhân hạ nó sẽ về với các bạn, các bạn buông bỏ, các bạn sẽ hi sinh cái tánh hư tật xấu. Hồi nào tới giờ tôi ôm cái tánh hư tật xấu, tưởng đâu cha mẹ tôi cho cái đó là phước. Không! Cái đó là cái xấu, tôi mình định nó là xấu tôi phải trở về với sự thanh nhẹ quân bình sẵn có của tôi, thì tôi mới đạt sự nhân hạ, thì tôi mới thực hiện được sự tha thứ và thương yêu. Đầu mỗi chót lưỡi tôi luôn luôn phải giữ cái tình tha thứ và thương yêu giữa nhân loại và nhân loại. Khi các bạn thấy một người đối diện các bạn chảy máu, bạn còn biết hít hà mà, mà nó thân ngoại thân nó ở ngoài thân các bạn, mà tại sao bạn hít hà? À, nó đồng một thức với nhau, nó đồng một sự đau đớn. Ông Dương Thiệu Sinh, ông xuống địa ngục ông thấy đánh người ta tội nghiệp, ông muốn can thiệp liền, tại sao? Chính ông là tội hồn mà tội hồn cũng là ông, mà ông có duyên đi để học, để về ông phải thức tâm tu nữa. Nếu về dương gian mà ông không thích tu tâm thì ông cũng phải xuống trở lại thọ những cái hình phạt đó. Cho nên ông thấy bất bình, trong lúc đầu, ông thấy bất bình. Vì sao ông bất bình, vì ông còn vun bồi cái tự ái của ông. Ông tưởng ông hay, ông sáng suốt hơn vua Diêm Vương nhưng mà khi đàm đạo với vua Diêm Vương rồi, ông thấy đúng. Tội của nó làm nó phải chịu, nhưng mà muốn làm bánh mà cái bánh nó hư rồi thì thợ bánh đó phải làm sao? Phải nhồi nó trở lộn lại mới cho nó có cơ hội hồi sinh. Cho nên đúng có cơ hội hồi sinh, đúng theo định luật sanh, trụ, hoại, diệt, hồi sinh, thì tất cả càn khôn vũ trụ đang ở trong sanh, trụ, hoại, diệt,

hồi sinh. Chúng ta đang, đang trụ đây, rồi sẽ hoại, rồi sẽ diệt, rồi sẽ hồi sinh mà bây giờ chúng ta biết được phần hồn là hồi sinh bất diệt. Chúng ta tu thẳng vào phần hồn thì những cái tội tăm tối kia nó không đến với chúng ta, vì chúng ta đi thẳng một con đường và chúng ta luôn luôn chấp nhận tha thứ và thương yêu để tôi được nhẹ, để tiến hóa, để tôi về nơi quê xưa chốn cũ. Cái chỗ nhân hạ của tôi, tôi tận hưởng sự thanh nhẹ của ông Trời và tôi sẽ hợp tác với ông Trời và tôi sẽ giúp đỡ tất cả chúng sinh, vạn linh ở thế gian là một, thì cái tâm thức của tôi là qui nhứt không còn chia rẽ nữa. Không còn tôn giáo này, tôn giáo kia, tôn giáo nọ, chỉ có biết thương yêu. Ngày hôm nay chúng ta xuống thế gian, có vợ, có chồng, có con, có cái mà chưa biết yêu là cái gì, thương là cái gì? Bây giờ chúng ta biết ta, chúng ta mới quý ta. Mới thấy cái cơ tạng này, cái thể xác cấu trúc bởi siêu nhiên mà có. Nó rất tinh vi, nó đang kiểm soát phần hồn của chúng ta mà ta không hay. Ta tưởng nó là ta, cho nên cái xác là nó tạo sóng sông mê mà trôi và để nó thức cái hồn. Cái hồn mà ăn năn hối cải tu rồi thì nó xuất ra. Chính ta, xác nhận rõ ràng cái hồn đang làm chủ cái xác, chứ đâu có phải cái xác làm chủ cái hồn. Nếu cái xác làm chủ cái hồn thì chúng ta có thể kêu những người chết ở trong nhà xác ra đây nghe thuyết pháp. Không, không ra được, thì những người có hồn có vía mới ngồi đây nghe, thì hồn vía thức hay là xác thức? Hồn vía thức mới không đầy cái xác, quý Trời Phật, quý thể xác, thương yêu thể xác, càng thương yêu thể xác, càng thương yêu cha mẹ, càng thương yêu đồng loại, càng thương yêu Trời Phật. Đó là con đường đặc đạo. Phải thấy họ là mình, cọng cỏ là ta, tất cả đều là ta, nếu không phải ông Trời ban thanh khí cho cỏ để làm gì? Thanh khí, nó đang hưởng, cỏ nó đang hưởng thanh khí như chúng ta hưởng. Nếu không có thanh khí chúng ta chết rồi, thì cọng cỏ nó cũng nhờ thanh khí nó sống. Đất cát cũng vậy, chúng ta thấy không? Cái thức hòa đồng của vạn linh đang tiến hóa, trật tự, trong trật tự chứ không ngoài trật tự mà chính chúng ta ngoan cố, tự ái, tự làm mất trật tự cho chính mình. Cho nên chúng ta ghét một ai thì mình ghét họ là ghét mình. Giận một ai, giận họ là giận mình, nhớ câu này, thương họ là thương mình, phải biết thương họ, ông Trời, Phật đã thương chúng ta mới cảm hóa chúng ta ngày hôm nay mới có cơ hội tu. Hồi chớ chúng ta được tu, tại sao chúng ta không học cái hạnh của ông Trời Phật để cảm hóa người khác có cơ hội tu. Cho nên rốt cuộc phải học sự nhịn nhục.

Hôm nay duyên lành chúng ta có cơ hội tụ họp
nơi đây để đóng góp một ý chí hướng thượng của
chung, để làm việc cho ba cõi, để ba cõi chứng
minh cho chúng ta rằng, chúng ta thật tâm, thật chí
lo tu học, chứ không phải nuôi dưỡng sự tranh chấp
vô lý và không có tiến hóa được. Chúng ta nguyện

bỏ tất cả những tánh hư tật xấu, để tiến tới sự chơn
giác và để sống hòa đồng với vạn linh cả càn khôn
vũ trụ.

(còn tiếp)

